

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 141/06-46

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Juraja Babjaka a zo sudcov Eduarda Báránya a Ľubomíra Dobríka vo veci sťažnosti MUDr. D. B., B., zastúpeného advokátom JUDr. Ing. V. Č., B., v ktorej namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 70/04, na neverejnom zasadnutí 3. novembra 2006, takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 70/04 porušil základné právo MUDr. D. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. MUDr. D. B. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Trnava p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Trnava je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov konania MUDr. D. B. v sume 6 888 Sk (slovom šesťtisícosemstoosemdesiatosem slovenských korún) na adresu jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. Ing. V. Č., B., do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažnosti MUDr. D. B. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 141/06-27 z 11. júla 2006 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Ing. V. Č., B., v ktorej namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 70/04. Svoju sťažnosť sťažovateľ doplnil podaním z 1. júna 2006.

Vo svojej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že 24. februára 1999 podal okresnému súdu žalobu o zaplatenie 1 394 345 Sk s príslušenstvom, ktorá bola zaevidovaná pod sp. zn. 11 C 251/01. Spis v uvedenej veci bol okresným súdom postúpený Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“), na ktorom bol vedený „asi 2-roky“ pod sp. zn. 19 Cb 41/99.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. Ndob 132/2001 z 27. februára 2001 rozhodol, že miestne príslušným súdom na prerokovanie a rozhodnutie uvedenej veci je okresný súd.

Okresný súd 12. novembra 2001 konanie v predmetnej veci uznesením zastavil. Sťažovateľ uviedol, že na zastavenie konania ho zákonný sudca „navádzal“, resp. „nanútil“ mu ho, s tým, že „zneužil skutočnosť, že sťažovateľ nemá právnické vzdelanie“. Proti uzneseniu o zastavení konania podal sťažovateľ 23. januára 2002 odvolanie.

Sťažovateľ požiadal 9. augusta 2002 zákonného sudcu v uvedenej veci JUDr. B., dozorujúceho prokurátora a vyšetrovateľa o odstránenie prietáhov vo viacerých konaniach.

Dňa 11. decembra 2002 sťažovateľ požiadal o odstránenie prietáhov v konaní aj predsedu okresného súdu, a súčasne ho v tomto podaní upozornil, že zákonný sudca v tomto konaní podľa neho nekonal vo veci žiadosti o vydanie predbežného opatrenia, čím „hrubo porušoval zákon“.

Dňa 30. apríla 2003 sťažovateľ podal sťažnosť ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky.

Konanie v tejto veci bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 11 C 251/01, neskôr bolo okresným súdom evidované pod sp. zn. 11 Nc 1687/01 a v súčasnosti je vedené pod sp. zn. 25 C 70/04.

Sťažovateľ v tejto veci podal sťažnosť Európskemu súdu pre ľudské práva ešte v roku 2000, pretože podľa neho „správne predpokladal, že orgány moci štátu Slovenská republika budú konať ako pomätenci, čo napokon od roku 1999 preukazujú naďalej, bez minimálnej snahy vec právoplatne ukončiť“. Sťažovateľ ďalej v rámci svojej sťažnosti považoval za potrebné zdôrazniť, že obvineným (zrejme žalovaným v uvedenom konaní) bol preukázaný spáchaný trestný čin poškodzovania veriteľa, ako aj trestný čin podvodu, no napriek tomu neboli dosiaľ „postavení pred trestný súd“.

Sťažovateľ vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ústavnému súdu navrhol, aby rozhodol, že:

„II. A. Práva sťažovateľa boli porušené nečinnosťou Okresného súdu v Trnave.

II. B. Okresný súd v Trnave je povinný zaplatiť MUDr. D. B. finančné zadostučinenie vo výške 10.000.000,- Sk do 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II. C. Okresný súd v Trnave má povinnosť odstrániť prieťahy v konaní má urgovať konanie dozorujúceho prokurátora JUDr. J. a vyšetrovateľa npor. Ing. M.“

Právny zástupca sťažovateľa ústavnému súdu na základe jeho výzvy podaním zo 7. augusta 2006 oznámil, že súhlasí s upustením od konania ústneho pojednávania v predmetnej veci.

Okresný súd sa k predmetnej sťažnosti vyjadril na základe výzvy ústavného súdu podaním č. Spr 1372/06 zo 14. augusta 2006 prostredníctvom svojej predsedníčky. Vo svojom vyjadrení predsedníčka okresného súdu podrobne popísala priebeh preskúmaného konania a následne uviedla, že toto konanie *„... je stále prerušené, spis je na lehote na deň 30. 9. 2006, kedy sa opätovne bude zisťovať stav vyšetrovania v trestnej veci vedenej proti odporcovi a spol.*

Sťažnosť navrhovateľa nepovažujem za dôvodnú, vo veci súd koná v zmysle zákona, keďže predmetná vec je prerušená, nemôžu sa vykonávať vo veci úkony.

Zároveň Vám oznamujem, že súhlasíme s tým, aby Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania od prijatej sťažnosti, nakoľko od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci“.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania, ako aj z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania v predmetnej veci.

Sťažovateľ sa podaním označeným ako *„1. Oprava a zmena žalovaného 2. Upresnenie petitu“* doručeným okresnému súdu 22. októbra 2001 domáhal zaplataenia svojej pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o pôžičke uzavretej 15. januára 1998 proti

žalovaným JUDr. F. G., T. a F. G. ml., T. (ďalej len „žalovaní“). V uvedený deň doručil sťažovateľ okresnému súdu aj svoj návrh na vydanie predbežného opatrenia v uvedenej veci.

Podľa zápisnice spísanej 12. novembra 2001 na základe predvolania sa na okresný súd dostavil sťažovateľ, ktorý v uvedenej veci uviedol, že jeho návrh z 22. októbra 2001 má súd považovať za nový návrh (sťažovateľ v ňom označil iných žalovaných a vymedzil iný petit než vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 11 C 251/01). Okresný súd konanie vo veci vedenej pod sp. zn. 11 C 251/01 na základe vyjadrenia sťažovateľa z 12. novembra 2001 zastavil.

Na základe pokynu zákonného sudcu z 20. novembra 2001 okresný súd zapísal podanie sťažovateľa ako nový nápad do registra „Nc“, kde mu bola pridelená spisová značka 11 Nc 1687/01.

Listom z 24. januára 2002 vyzval okresný súd sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podaného návrhu na vydanie predbežného opatrenia v lehote 10 dní.

Sťažovateľ na túto výzvu súdu odpovedal podaním doručeným súdu 6. februára 2002, v ktorom požiadal o pridelenie právneho zástupcu. V ten istý deň okresnému súdu predložil aj žiadosť o vydanie predbežného opatrenia zo 4. februára 2002.

Pokynom z 8. januára 2003 nechal vo veci konajúci sudca doručiť sťažovateľovi formulár o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, ktoré mal vyplniť v lehote 10 dní a taktiež ho vyzval, aby súdu predložil aktuálne potvrdenie z úradu práce, či je nezamestnaný a v akej výške poberá hmotné zabezpečenie, resp. iné dávky v tej istej lehote. Sťažovateľ na túto výzvu okresného súdu reagoval podaním doručeným 28. januára 2003, v prílohe ktorého boli aj vyžiadané potvrdenia.

Uznesením sp. zn. 11 Nc 1687/01 z 24. júna 2003 okresný súd sťažovateľovi v tomto konaní ustanovil právneho zástupcu advokáta JUDr. R. C., T. Na základe pokynu z toho istého dňa bolo uvedené uznesenie expedované sťažovateľovi i jeho právnemu zástupcovi.

Na č. l. 37 a 38 bola v uvedenom spisovom materiáli pripojená odpoveď podpredsedníčky okresného súdu č. Spr. 2078/03 z 27. júna 2003 na sťažnosť sťažovateľa na priateľsky v konaní sp. zn. 11 C 251/01 a sp. zn. 11 Nc 1687/01, v ktorej mu okrem iného oznámila, že túto nepovažuje za dôvodnú, pretože „... *priateľsky v konaniach spôsobujete Vy sám, Vašimi podaniami, ktoré nemajú náležitosti riadnych podaní, sú zmätočné*“.

Dňa 30. júna 2003 bolo okresnému súdu doručené odvolanie ustanoveného právneho zástupcu proti uzneseniu z 24. júna 2003, v ktorom požiadal o jeho zrušenie vzhľadom na priateľský vzťah, ktorý má so žalovaným JUDr. F. G. Na základe pokynu z 1. júla 2003 bolo podané odvolanie doručené sťažovateľovi.

Sťažovateľ podaním doručeným 22. júla 2003 požiadal okresný súd, aby mu na ochranu jeho práv v uvedenom konaní za právneho zástupcu ustanovil JUDr. J. V., B.

Na základe pokynu zákonného sudcu z 29. júla 2003 bola okresným súdom vyhotovená predkladacia správa a spisový materiál v uvedenej veci bol 1. augusta 2003 doručený krajskému súdu za účelom rozhodnutia o podanom odvolaní.

Uznesením č. k. 23 Co 147/03-45 z 22. septembra 2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16. októbra 2003 bolo uznesenie okresného súdu z 24. júna 2003 potvrdené.

Spisový materiál v predmetnej veci bol späť okresnému súdu doručený 26. septembra 2003. Na základe úpravy z 3. októbra 2003 bolo toto uznesenie krajského súdu z 22. septembra 2003 doručované sťažovateľovi i ustanovenému právnemu zástupcovi.

V spisovom materiáli bol na č. l. 49 a 50 priložený podnet na trestné stíhanie sťažovateľa spísaný zákonným sudcom v uvedenej veci. Na č. l. 51 až 53 bolo v spisovom

materiáli priložené vyjadrenie sudcov občiansko-právneho úseku okresného súdu k námietke zaujatosti sťažovateľa vznesenej v konaní sp. zn. 11 C 251/01 proti všetkým sudcom okresného súdu.

Zákonný sudca podaním z 19. januára 2004 vzniesol námietku zaujatosti v predmetnej veci a predložil spis predsedovi okresného súdu na rozhodnutie podľa § 15 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) na pridelenie veci inému sudcovi.

Spisový materiál bol následne predsedníčkou okresného súdu predložený na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti krajskému súdu 23. apríla 2004.

Sudca krajského súdu podaním z 10. februára 2004 vzniesol námietku zaujatosti v uvedenej veci vzhľadom na osobný vzťah so žalovaným JUDr. F. G. a skutočnosť, že o tejto veci má od neho osobné poznatky. Predseda krajského súdu opatrením č. Spr. 120/2004 z 10. februára 2004 vo veci krajského súdu vedenej pod sp. zn. 10 NcC 3/04 určil namiesto vylúčeného JUDr. P. M. na prejednanie veci sudkyňu JUDr. Ľ. S.

Uznesením č. k. 10 NcC 3/04-60 z 13. februára 2004 vylúčil sudcu okresného súdu JUDr. Ľ. B. ml. z prerokovania a rozhodovania danej veci. Okresnému súdu bolo toto uznesenie doručené 4. marca 2004. Na základe pokynu sudcu z 8. marca 2004 bol spis v uvedenej veci predložený predsedníčke okresného súdu, ktorá opatrením č. Spr. 363/04 z 9. marca 2004 predmetnú vec (sp. zn. 11 Nc 1687/01) pridělila prostredníctvom generátora elektronickej podateľne na prerokovanie inému sudcovi občiansko-právneho úseku.

Podľa potvrdenia z 11. marca 2004 bol spis v uvedenej veci pridelený na prerokovanie a rozhodnutie JUDr. J. H.. Vec bola následne na základe pokynu zákonnej sudkyne zo 16. apríla 2004 prevedená do registra „C“, kde jej bola pridelená spisová značka sp. zn. 25 C 70/04.

Sťažovateľ podaním doručeným 15. apríla 2004 prostredníctvom svojho právneho zástupcu upravil svoj žalobný návrh, pričom v jeho závere dal na zváženie okresnému súdu, či vzhľadom k v predmetnej veci prebiehajúcemu trestnému stíhaniu vedenému Okresným riaditeľstvom Policajného zboru T., Úrad justičnej a kriminálnej polície (ďalej len „OR PZ T., ÚJaKP“) sp. zn. ČVS: OÚJP-194/10-1999, konanie v tejto veci nepreruší.

Dňa 10. mája 2004 nechala zákonná sudkyňa požiadať OR PZ T., ÚJaKP o zapožičanie trestného spisu sp. zn. ČVS: OÚJP-194/10-1999, pre prípad že spis zapožičať nemožno požiadala o zaslanie uznesení o začatí trestného stíhania prípadne uznesení o vznesení obvinenia a zaslanie informácií, v akom štádiu sa nachádza uvedené konanie, či si v ňom sťažovateľ ako poškodený uplatnil nárok na náhradu škody (kedy a v akej výške), ako aj o zaslanie kópie zápisnice, kde bola náhrada škody uplatnená v lehote 15 dní.

Dňa 17. júna 2004 bola okresnému súdu doručená odpoveď na výzvu z 10. mája 2004. V prílohe tohto listu bolo uznesenie o vznesení obvinenia proti žalovaným, ako aj zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného.

Okresný súd uznesením č. k. 25 C 70/04-89 z 27. júla 2004 prerušil konanie v uvedenej veci až do právoplatného skončenia trestného konania vedeného OR PZ T., ÚJaKP pod sp. zn. ČVS: OUV-194/10-1999. Predmetné uznesenie bolo na základe pokynu sudcu z 27. júla 2004 expedované účastníkom konania. Zásielka nebola prevzatá JUDr. F. G. (vrátená okresnému súdu 26. augusta 2004). Okresný súd následne požiadal o doručenie písomností Mesto T.

Podľa úradného záznamu spísaného 20. októbra 2004 (doručeného súdu 22. októbra 2004) Mestom T., mestskou políciou bolo zistené, že JUDr. F. G. sa na svojej adrese trvalého pobytu nezdržiava, odstáhoval sa a nie je známa jeho nová adresa.

Pokynom z 3. novembra 2004 okresný súd následne zisťoval miesto pobytu JUDr. F. G. prostredníctvom Mestského úradu T., správy väznic, Centrálnej evidencii pobytu obyvateľstva B. a Sociálnej poisťovni. Odpovede z týchto inštitúcií boli okresnému

súdu doručené v období od 22. novembra 2004 do 26. novembra 2004, okrem odpovede zo Sociálnej poisťovne, ktorá odpovedala až listom doručeným okresnému súdu 15. júla 2005.

Pokynom zo 14. januára 2005 zákonný sudca nechal zaslať výzvu žalovanému F. G. ml. na oznámenie adresy JUDr. F. G. a súčasne zaslať výzvu OR PZ T., ÚJaKP na vyžiadanie spisu sp. zn. ČVS: OUV-194/10-1999, resp. oznámenie v akom štádiu sa konanie nachádza v lehote 15 dní. Dňa 17. februára 2005 JUDr. F. G. oznámil okresnému súdu adresu, na ktorej sa zdržiava.

OR PZ T., ÚJaKP podaním zo 4. apríla 2005 (doručeným 7. apríla 2005) okresnému súdu oznámilo, že žiadaný trestný spis sa nachádza na okresnej prokuratúre na previerke a rozhodovaní o zaistení majetku obvinených na zaistenie nárokov poškodeného. V uvedenej trestnej veci bolo vznesené obvinenie proti žalovaným a v súčasnej dobe prebieha vyšetrowanie.

Na základe pokynu zákonnej sudkyne z 10. októbra 2005 bol od OR PZ T., ÚJaKP opätovne vyžiadaný spis sp. zn. ČVS: OUJP-194/10-1999, resp. oznámenie v akom štádiu sa konanie v tejto veci nachádza v lehote 15 dní. Táto výzva bola na základe pokynu zo 16. decembra 2005 okresným súdom urgovaná.

OR PZ T., ÚJaKP podaním doručeným 29. decembra 2005 okresnému súdu oznámilo, že uvedená trestná vec je pred ukončením a predpokladaný termín ukončenia je január 2006.

Okresný súd na pokyn zákonnej sudkyne z 3. januára 2006 vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby mu písomne oznámil, či trvá na podanom návrhu, keď si svoju škodu uplatnil v trestnom konaní, ktoré dosiaľ nie je skončené. Súčasne na základe pokynu z tohto dňa bol vrátený späť koncept vyšetrovacieho spisu.

Podaním doručeným okresnému súdu 12. januára 2006 právny zástupca sťažovateľa oznámil, že sťažovateľ na podanom návrhu trvá.

Podaním doručeným 7. februára 2006 OR PZ T., ÚJaKP okresnému súdu oznámilo, že predmetná trestná vec je pred ukončením a termín preštudovania spisu je naplánovaný na 10. február 2006.

Na základe pokynu zákonnej sudkyne zo 6. marca 2006 bol spis v tejto veci zaslaný ústavnému súdu.

Právny zástupca sťažovateľa listom z 21. septembra 2006 ústavnému súdu oznámil, že žiada o náhradu trov konania v predmetnej veci.

III.

1. Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy: „Každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov...“

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (I. ÚS 10/98).

Otázku existencie zbytočných prietahov v konaní, a tým aj porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníka konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (napr. II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98). Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietanom porušení práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote

podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj Európsky súd pre ľudské práva (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

Ústavným súdom preskúmané konanie je v súčasnosti vedené okresným súdom pod sp. zn. 25 C 70/04 (táto spisová značka bola tomuto konaniu pridelená na základe pokynu zákonného sudcu zo 16. apríla 2004 na prevedenie tejto veci do registra „C“), avšak predmetné konanie nieslo pôvodne označenie sp. zn. 11 Nc 1687/01 a začalo už 22. októbra 2001 dorúčením podania sťažovateľa. Ústavný súd pri svojom rozhodovaní v tejto veci bral do úvahy celú dĺžku konania v jeho komplexnosti a pri jeho hodnotení dospel k nižšie uvedeným záverom.

A) Predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je žaloba o zaplatenie pohľadávky, ktorá vznikla zrejme v dôsledku trestného činu spáchaného žalovanými. Z obsahu súdneho spisu, z vyjadrení sťažovateľa a okresného súdu, ani s nimi predložených na vec sa vzťahujúcich listín ústavný súd nezistil žiadnu skutočnosť, svedčiacu o právnej alebo skutkovej zložitosti veci, ktorá by mohla mať vplyv na predĺženie konania v tejto veci.

B) Pri hodnotení druhého z kritérií ústavný súd zistil, že správaniu sťažovateľa možno vytknúť predovšetkým skutočnosť, že v predmetnej veci podal neperfektný, neurčitý návrh na začatie konania, ktorého nedostatky bol nútený okresný súd následne odstraňovať prostredníctvom informatívneho výsluchu sťažovateľa.

V priebehu konania sťažovateľ zároveň využil svoje procesné právo a požiadal súd o ustanovenie právneho zástupcu. Okresný súd uznesením z 24. júna 2003 jeho žiadosti po zabezpečení podkladov pre rozhodnutie vyhovel, avšak v dôsledku odvolania podaného ustanoveným právnym zástupcom voči tomuto uzneseniu, sa konanie v tejto veci predĺžilo, za čo však nenesie zodpovednosť okresný súd.

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že za neodstránenie stavu právnej neistoty v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníka konania neznáša zodpovednosť

oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takom prípade nemožno pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (II. ÚS 52/99).

C) Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu v predmetnej veci.

Ústavný súd zistil dlhé obdobia nečinnosti okresného súdu, ktoré mali vplyv na doterajšiu dĺžku konania. Prvé z uvedených období nečinnosti okresného súdu trvajúce viac ako jedenásť mesiacov začalo 6. februára 2002, keď s'ťažovateľ okresnému súdu doručil svoju žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v predmetnom konaní a skončilo až 8. januára 2003, keď zákonný sudca nechal pokynom doručiť príslušné tlačivo na preukázanie osobných a majetkových pomerov s'ťažovateľovi. Po splnení tejto výzvy s'ťažovateľom 28. januára 2003 však okresný súd opätovne v predmetnej veci takmer päť mesiacov, t. j. až do 24. júna 2003 nevykonával žiadne procesné úkony. Nečinnosť okresného súdu vo vyššie označených obdobiach bez toho, aby jeho postupu bránila zákonná prekážka je potrebné považovať za zbytočný priet'ah v konaní v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd konštatuje, že predmetné konanie bolo v období do vydania uznesenia o prerušení konania z 27. júla 2004 poznačené obdobiami trvajúcimi viac ako šesť mesiacov, v ktorých v dôsledku nečinnosti okresného súdu dochádzalo k zbytočným priet'ahom v predmetnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené nemožno dobu predmetného konania vedeného okresným súdom považovať z hľadiska požiadaviek čl. 6 ods. 1 dohovoru za primeranú a ani za ústavne akceptovateľnú vo vzťahu k základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd preto dospel k záveru, že uvedené práva s'ťažovateľa boli porušené.

2. Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd zistil, že nečinnosťou okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Okresný súd uznesením č. k. 25 C 70/04-89 z 27. júla 2004 konanie v predmetnej veci podľa § 109 ods. 2 OSP prerušil, a teda došlo k vzniku zákonnej prekážky, ktorá bráni ďalšiemu postupu okresného súdu.

Vzhľadom na vyššie uvedenú skutočnosť, ústavný súd žiadosti sťažovateľa v časti, v ktorej žiadal, aby okresnému súdu prikázal konať vo veci vedenej pod sp. zn. 25 C 70/04 bez prietáhov, nevyhovel.

3. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal aj o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 10 000 000 Sk, ktoré odôvodnil postupom okresného súdu v predmetnej veci, v dôsledku ktorého je toto konanie poznačené zbytočnými prietahmi.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Pretože porušenie základného práva sťažovateľa, ktoré ústavný súd zistil, nemožno napraviť obnovením stavu pred jeho porušením a výrok ústavného súdu deklarujúci toto porušenie nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, priznal ústavný súd sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd považoval v tomto prípade za primerané priznať sťažovateľovi sumu 20 000 Sk. Táto suma zohľadňuje predmet konania okresného súdu, dĺžku zbytočných prietáhov v tomto konaní (šestnásť mesiacov), a s nimi spojenú nemajetkovú ujmu sťažovateľa.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd vo zvyšnej časti uplatnenému primeranému finančnému zadosťučineniu v návrhu sťažovateľa nevyhoviel.

4. Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom v sume 13 904 Sk, ktoré bližšie špecifikoval ako súčet odmeny za štyri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, ďalšia porada s klientom 2 h, písomné podanie vyjadrenia, písomné vyjadrenie k výzve) vrátane režijného paušálu.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1, § 11, § 13 ods. 3, § 14, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov s tým, že predmet konania podľa čl. 127 ústavy pred ústavným súdom, ktorým sú základné práva a slobody, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, v zásade nie je oceníteľný peniazmi. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v období od 1. januára 2006 v konaní pred ústavným súdom predstavuje 2 730 Sk a hodnota režijného paušálu 164 Sk.

Ústavný súd sťažovateľovi nepriznal jeho právnym zástupcom uplatnený nárok na úhradu úkonov právnej služby - vyjadrenie vo veci, písomné vyjadrenie k výzve a porada s klientom 2 h. Zo spisu ústavného súdu v tejto veci vyplýva, že sťažovateľ v prílohe svojho podania z 1. júna 2006 ústavnému súdu doručil splnomocnenie na jeho zastupovanie zvoleným advokátom, podaním zo 7. augusta 2006 právny zástupca sťažovateľa ústavnému súdu na základe jeho výzvy oznámil, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania v tejto veci a podaním z 21 septembra 2006 si právny zástupca uplatnil nárok na úhradu trov konania.

Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že ani jedno z podaní právneho zástupcu neobsahovalo právne relevantné skutočnosti týkajúce sa veci samej, ktoré by mohli mať vplyv na rozhodnutie ústavného súdu, ale spočívali len v oznámení súhlasu s upustením od verejného ústneho pojednávania v predmetnej veci a uplatnení náhrady trov konania, navyše

žiaden z vykonaných úkonov podľa ústavného súdu nevyžadoval vykonanie ďalšej dvojhodinovej porady s klientom a advokát sám potrebu takejto porady vo svojom podaní neodôvodnil.

Vzhľadom na uvedené možno teda trovy konania vyčísliť ako súčet odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd) vrátane režijného paušálu ($2 \times 2\,730 \text{ Sk} + 2 \times 164 \text{ Sk} = 5\,788 \text{ Sk}$). Náhrada trov konania v predmetnej veci vypočítaná podľa platnej právnej úpravy teda spolu predstavuje sumu 5 788 Sk.

Ústavný súd právnomu zástupcovi sťažovateľa priznal odmenu v sume 5 788 Sk a v zostávajúcej časti jeho nároku na náhradu trov konania nevyhovel.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. novembra 2006